

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE
ZAGREB
Frankopanska 16

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	24.10.2019. 10:39:36		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/19-01/64	376-08		
Uradžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-19-3	spis	0	

ni broj: UsII-289/19-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlangi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9 i 10, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9 i 10, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Svetvinčenat, Svetvinčenat 47, u predmetu radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanja visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 25. rujna 2019.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/18-11/103, urbroj: 376-05-3-19-15 od 18. travnja 2019.
- II. Ova presuda objavit će se u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika pod točkom I., utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama Općine Svetvinčenat navedenim u Odluci o nerazvrstanim cestama, klasa: 021-05/19-01/02, urbroj: 2168/07-01-1-19-1 od 29. siječnja 2019., Registru nerazvrstanih cesta, klasa: 021-05/19-01/22, urbroj: 2168/07-01-1-19-2 od 29. siječnja 2019. i potvrdi Općine Svetvinčenat, klasa: 340-03/19-01/01, urbroj: 2168/07-03-1-19-1 od 25. ožujka 2019., koje su sastavni dio tog rješenja, koje nerazvrstane ceste su u vlasništvu Općine Svetvinčenat, a na njima tužitelj ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta, broj: 2018-16-0056-019-001 od 14. veljače 2018., i koje koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. Pod točkom II. utvrđeno je da količinu i vrstu EKI čine trase kabelaške kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedeni u Elaboratu, točkom III. utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina na kojima se nalazi EKI, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenim u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (Narodne novine, broj: 152/11., 151/14. i 95/17.); točkom IV. utvrđuje se da Općina Svetvinčenat ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz točke I. tog rješenja od 12. siječnja 2018., točkom V. obvezuje se tužitelj da u roku od osam dana od dana primitka tog rješenja napravi obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz tog rješenja i obračun sa svim podacima dostavi tuženiku i Općini Svetvinčenat te se obvezuje tužitelj da u roku od deset dana Općini Svetvinčenat plati naknadu za pravo puta iz tog rješenja za prvu i

drugu godinu, a svaka slijedeća godišnja naknada za pravo puta plaća se u roku od osam dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena (točka VI), dok se točkom VII. obvezuje Općina Svetvinčenat omogućiti HT-u ostvarivanje prava puta na nekretninama iz tog rješenja.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor iz svih zakonom propisanih razloga. Navodi da je nadležnost tuženika propisana člankom 12. ZEK-a koji između ostalog u stavku 1. točki 11. propisuje da je HAKOM nadležan za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta. Stvarna nadležnog tuženika propisana je zakonom i ne može se prenijeti na stranke u postupku, a što je tuženik u osporenom rješenju upravo učinio prenijevši nadležnost donošenja Odluke o visini naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora. Odredbom članka 5. stavak 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta određeno je da će HAKOM za razdoblje od zaprimanja zahtjeva rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađena na nekretninama iz stavka 1. te visinu godišnje naknade za pravo puta. Odredbom članka 17. stavak 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.) propisano je da se stvarna i mjesna nadležnost ne mogu mijenjati međusobnim dogovorom javnopravnih tijela, javnopravnih tijela i stranaka ni samih stranaka, a javnopravna tijela dužna su tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti paziti na svoju stvarnu i mjesnu nadležnost. Iz navedenog je razvidno da je tuženik počinio bitnu povredu odredaba upravnog postupka prenijevši utvrđivanje parametara za utvrđenje naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora koji je stranka u postupku, a ovo stajalište, uzevši u obzir gore navedene zakonske i podzakonske norme zauzeo je i Visoki upravni sud Republike Hrvatske u presudama poslovni broj: UsII-234/18 i UsII-321/18. Predlaže da Sud usvoji tužbeni zahtjev kojim se poništava pobijano rješenje tuženika i predmet vraća tuženiku na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženik ističe da se pri donošenju osporenog rješenja držao stavova Suda iznesenih u nizu presuda koje nabraja, a da presude navedene u tužbi u potpunosti odstupaju od svih dosadašnjih stavova Suda. Infrastrukturni operator je utvrđen na temelju izjave tužitelja broj: 516/2018 od 5. veljače 2018. i izvoda iz poslovnih knjiga od 21. siječnja 2018. Količina i vrsta elektroničke komunikacije infrastrukture i druge povezane opreme je utvrđena u Elaboratu o pravu puta i to na svakoj pojedinoj katastarskoj čestici, što je vidljivo iz tablice 1. koja je sastavni dio Elaborata. Visina naknade za pravo puta utvrđena je na način da je za svaku pojedinu katastarsku česticu na kojoj se nalazi EKI utvrđena vrsta nekretnine a što je vidljivo iz posjedovnih i vlasničkih listova koji su sastavni dio Elaborata za pravo puta i tablice 1. Iznos naknade i način obračuna naknade za svaku pojedinu vrstu nekretnine propisane su člankom 6. i 7. stavcima 1., 2. 3. i 4. Pravilnika kako je navedeno u osporenom rješenju. Dakle, svi parametri za utvrđivanje visine naknade za pravo puta su utvrđeni u postupku i navedeni u osporavanom rješenju zbog čega se ne može zaključiti da je tuženik svoju stvarnu nadležnost prenio na tužitelja kao stranku u postupku. Navodi da je tablica iz osporavanog rješenja (popunjena sa svim potrebnim podacima) razmijenjena između tužitelja i zainteresirane osobe tijekom postupka, što je vidljivo iz spisa. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

Zainteresirana osoba Općina Svetvinčenat, iako uredno pozvana, nije dostavila odgovor na tužbu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Osporeno rješenje tuženika doneseno je pozivom na odredbu članka 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.) povodom zahtjeva zainteresirane osobe za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na području zainteresirane osobe, kao i da se utvrdi visina naknade prava puta za istu.

Navedenom odredbom Zakona propisana je nadležnost tuženika za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

Nadalje, člankom 29. istog Zakona u stavku 1. je propisano da se za pravo puta na općem dobru i na nekretninama iz članka 27. stavka 1. ovog Zakona plaća naknada za pravo puta iz članka 28. a izračun i visina naknade te način plaćanja naknade propisuju se Pravilnikom koji donosi Vijeće agencije, pri čemu visina naknade mora predstavljati pravičan razmjer između prava vlasnika nekretnine i interesa operatora elektroničkih komunikacijskih usluga te javnog interesa za razvoj tržišta elektroničkih komunikacija. Prema stavku 2. istog članka Zakona naknada za opće dobro i nekretnine u vlasništvu Republike Hrvatske te jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave plaća se godišnje, po m² zemljišta koje se upotrebljava za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu iz članka 27. stavka 5. ovog Zakona, a utvrđuje se jednoznačno za pojedinu vrstu nekretnina ili za opće dobro na cijelom području Republike Hrvatske.

U provedenom postupku su za rješenje ove upravne stvari utvrđene odlučne činjenice koje među strankama nisu sporne, već je za tužitelja sporno može li tuženik utvrđivanje visine naknade za pravo puta prenijeti na tužitelja i je li time postupio protivno odredbama Zakona o općem upravnom postupku o stvarnoj nadležnosti, pri čemu se tužitelj poziva na presude ovog Suda u kojima je izraženo stajalište da povreda nadležnosti postoji.

Međutim, ovaj Sud je već u svojoj presudi poslovni broj: UsII-334/19 od 19. rujna 2019., u povodu identičnih tužbenih navoda tužitelja, ocijenio da tuženik donošenjem rješenja kojim je odredio parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta, na način kako je to utvrđeno u izreci rješenja, nije povrijedio pravila o stvarnoj nadležnosti i nije prenio nadležnost na tužitelja koji je stranka u postupku, slijedom čega nije osnovan prigovor povrede odredbe članka 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama u vezi s člankom 17. stavak 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku.

Nadalje, na sjednici svih sudaca ovog Suda održanoj dana 17. rujna 2019. donesen je zaključak da u primjeni članka 27. i članka 28. Zakona o elektroničkim komunikacijama, Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti može rješenjem utvrditi sve parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta koje je sastavni dio rješenja.

Prema odredbi članka 40. Zakona o sudovima (Narodne novine, broj: 28/13., 33/15., 82/15., 82/16. i 67/18.) pravna shvaćanja prihvaćena na sjednici sudaca Visokog upravnog suda Republike Hrvatske obvezna su za sva vijeća tog Suda.

Ocjenjujući provedeni postupak, s obzirom na prirodu ove upravne stvari, Sud nalazi da tuženik nije povrijedio pravila o stvarnoj nadležnosti već je u okviru svoje zakonske ovlasti izrijekom osporenog rješenja u kojoj su dani jasni i konkretni parametri za određivanje visine naknade za pravo puta za nekretnine koje su predmetom ovog postupka, a koji proizlaze iz priloga koji su sastavni dio osporenog rješenja i jasnih odredbi članka 7. stavka 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta (Narodne novine, broj 152/11., 151/14. i 95/17.) pravilno riješio ovu upravnu stvar. Sukladno navedenom članku Pravilnika visina naknade za pravo puta se izračunava prema površini zemljišta koja se koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje elektroničke komunikacijske infrastrukture, a tužitelj nesporno raspolaže tim podacima za koje je dužan plaćati naknadu, a koje su unesene u Elaborat za pravo puta koji je sam izradio i koji je sastavni dio osporenog rješenja. Nadalje, navedena odredba Pravilnika daje formulu za izračun svake od površina za koje se plaća naknada.

Prema tome osporeno rješenje sadrži nesporno utvrđene nekretnine na kojima se nalazi elektronička komunikacijska infrastruktura, a Elaborat koji je sastavni dio rješenja

sadrži površine za koje se plaća naknada, dok je formula za izračun dana u podzakonskom propisu, dakle sadržaj izreke osporenog rješenja ima sve elemente temeljem kojih se nedvojbeno može utvrditi visina naknade i nije protivan odredbi članka 98. stavak 3. Zakona o općem upravnom postupku o sadržaju izreke.

Slijedom navedenog, trebalo je na temelju odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) odlučiti kao u izreci presude (točka I. izreke).

Odluka o objavi presude utemeljena je na odredbi članka 14. stavka 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama (točka III. izreke).

U Zagrebu 25. rujna 2019.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner, v.r.

Za točnost otpravka s ovlaštenim službenik

Tanja Nemčić
Tanja Nemčić